

דף סו.

עין משפט א.

יו"ד סימן רטו סעיף ב

ב. נדר להתענות זמן ידוע ואירע בזמן זה שבתות וימים טובים ור"ח מתירין לו נדרו, ופותחין לו בהם שאומרים לו אילו שמת דעתך שיפגעו בתוך הזמן הזה שבתות וימים טובים לא היתה נודר ואז הותר הנדר.^ק

יו"ד סימן רכט סעיף א

א. נדר שהותר מקצתו הותר כולו^ר, ע"כ מי שנדר שלא לאכול בשר ולא לשותות יין או להתענות זמן ידוע ואירעו שבתות וימים טובים בתוך הזמן אומרים לו אילו ידעת שיאירעו ימים טובים לא היתה נודר, והותר כל הנדר.

א. ב. ה"ה אם אמר להרבה אנשים ביחד קונם שאני נהנה לכולכם, או שאמר שאני נהנה לך לך להווי כלל, אם הותר אחד מהם הותרו כולם^ש, אבל אם אמר לכל אחד קונם שאני נהנה לך, קונם שאני נהנה לך, כל אחד נדר בפני עצמו.

א. ג. י"א דלא אמרינן נדר שהותר מקצתו הותר כולו אלא כשניתר ע"י פתח, אבל ע"י חרטה לא הותר כולו^ת, וי"ח דאפי' ניתר בחרטה הותר כולו^א.

א. ד. הדין שנדר שהותר מקצתו הותר כולו זה רק בנודר לעצמו, אבל אם

ק. ומותר בכל הימים, שנדר שהותר מקצתו הותר כולו. ש"ך ס"ק ו'.

ר. ממשנה נדרים דף ס"ו ע"א.

ש. שם במשנה, ועיין בסי' רל"ב סעיף ז' ח'.

ת. זו דעת הטור, וכ"כ הרא"ש והר"ן בפ"ד דנדרים בשם הרמב"ן משום דכשניתר ע"י פתח דומה קצת לנדרי טעות משום כך בטל כולו, לא כן בחרטה.

א. כ"כ הר"ן בשם התוס' כיון דחכם עוקר הנדר מכיון שהותר מקצתו הותר כולו גם בחרטה. וכתב הברכי יוסף דעל פי הכלל דיש ויש הלכה כו"ש בתרא הלכה שאפי' ע"י חרטה נעקר כולו.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

נדר או נשבע לחבירו לפורעו או לעשות לו מלאכה, והתיר לו חבירו
מקצתו לא הותר כולו^א.
וה"ה אם היו שנים והותר האחד לא הותר חבירו.

עין משפט ב. יו"ד סימן רכט סעיף א
עיין בסעיף הקודם

עין משפט ג. יו"ד סימן רכט סעיף א
עיין לעיל עין משפט א

עין משפט ד. יו"ד סימן רלב סעיף ט

י. אמר היין עלי כקרבן משום שהוא רע למעיים, ואמרו לו הרי המיושן
יפה למעיים, ואמר אילו הייתי יודע לא הייתי נודר מותר בחדש
ובישן^ג, אבל אם אמר אילו הייתי יודע הייתי אומר כל היינות אסורים
עלי חוץ מן המיושן, הרי מותר במיושן בלבד^ד.

עין משפט ה. יו"ד סימן רכח סעיף ט
עיין לעיל דף סה: עין משפט ג

עין משפט ו. יו"ד סימן רלב סעיף ו
עיין לעיל דף סה: עין משפט א

ב. מרי"ו וכ"כ הרמב"ן בתשובה, ועיין בסי' רכ"ח סעיף ל"ד וסעיף ל"ט, דלגבי אדם אחר
לא אמרינן הותר כולו, כיון שכבר נתחייב לו לפרוע הכל לא הפסיד במה שויתר לו מקצת,
והעיר הט"ז דבסי' רכ"ח סעיף מ"ט משמע דאחד שנשבע לפרוע לחבירו לא יצא ידי
שבועתו עד שישלם לו הכל.
ג. ממשנה נדרים ס"ו ע"א.
ד. כאוקימתא בגמ' דף כ"ו ע"ב.

דף סו:

עין משפט א.

יו"ד סימן רלד פעיף ה

ה. נישאת לחייבי לאוין או לחייבי עשה והפר לה בעלה, הרי זה מופר^ה.

ה. ו. מרגע שעשה בה קידושין עד שתכנס לחופה אין הבעל מפר לבדו אפי' אם הוא חייב במזונותיה^ו, וגם האב אינו מפר לבדו אלא שניהם ביחד מפרים בשותפות. ואפי' נדרים שהיו עליה קודם שנתארסה^ז.

ה. ז. אם הפר אחד בלי השני אינו מופר^ח, מיהו חלקו של השני שאינו מופר הוא קלוש והוקל איסורו, שאין בו מלקות^ט.

ה. ח. צריך שהאב והארוס ישמעו ביום אחד, אבל אם שמע אחד היום והפר לה, ושמע השני ביום אחר אינו יכול להפר^י. ויש אומרים שכל אחד מפר ביום שומעו^כ.

הגה: נתארסה ואין לה אב, אין הארוס יכול להפר^ל.

ה. ה. כיון דתפסו בה קידושין, וכתב הב"ח אף דיכול להפר לכתחילה שהרי תפסו בה קידושין, משום דמ"מ נשאת באיסור לא יפר לה לכתחילה. ש"ך ס"ק י'.

ו. באופן שנתבאר באהע"ז סי' נ"ה.

ז. מתוס' בדף ע"ב מהא דארוס מפר בקודמין. שם.

ח. בעיא שם בדף ס"ח ע"א ונפשטא שם בדף ס"ט ע"א וכב"ה.

ט. שם בגמ' ס"ח-ס"ט.

י. טור מרמב"ם פ' י"ב ולמדו ממקראות, וכן משמע מגמ' ובו ביום מפר הארוס, מברייתא דף ע"א ע"א.

כ. טור מרמב"ן ולזה הסכים הרא"ש, וכתב הטור דהכי מסתבר.

ל. דאין הארוס מפר אלא בשותפות, ואפי' מת האב אחר שנתארסה הדין כן. ש"ך ס"ק י"ד.